

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 61.

Fjerde Session.

21de Møde.

Mandagen d. 15. November.

(Forts.)

Juslitsministeren (forts.): Dette Spørgsmaal kunne vi jo forhandle, og vil ogsaa blive forhandlet, paa et andet Sted og ved en anden Leilighed. Maar den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Lehmann) har klaget over, at der fra Regjeringens Side endnu ikke er fremkommet det Fornødne, for at Forsatningsspørgsmaalet kan tages under Overveielse, saa kan jeg kun dertil svare, at Regjeringen ikke har troet, at det endnu var Tiden til at gaae frem i denne Sag; men Regjeringens Opmærksomhed er henvendt derpå. I det jeg altsaa forsaavidt slutter mig til Krigsministeren, at jeg troer, det for Ænighedens Skyld er bedst, om den omhandlede Deel af Udvalgets § 1 tages tilbage, skal jeg, forsaavidt jeg har stillet et Ændringsforslag til det 3die Punktum, og i Anledning af hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har anført, tillade mig at bemærke, at, hvis alt det Mandskab, som kan udskrives efter denne Lov, hvis den saaledes vedtages, ogsaa virkelig ikke alene udskrives, men ogsaa indkaldes og fordeles i Batalionerne, saa vil Ændringsforslaget ikke finde nogen Anvendelse, men staae aldeles ufsadeligt; hvis det derimod skeer som i Aar, at ikke alt Mandskab indkaldes, saa maa man dog, forekommer det mig, med Hensyn til disse Bærnepligtige, der faae det højere Nummer, følge den Vet, som er anvist i Bærnepligtslovens § 24, og af den Aarsag har jeg stillet Ændringsforslaget, som gaaer i samme Retning som Udvalgets Minoritets Forslag; jeg troer altsaa, at det var ønskeligt, ikke til nogen Skade, og ikke stridende mod den Hensigt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts

2den Valgkreds (Tscherning) har, at dette blev tilføjet.

Tillisch: Da jeg ikke kan stemme for det Forslag, som Comiteen har fremsat, saa vil jeg forinden Stemmeafgjøringen korteligen udtale, hvorfor jeg troer ikke at kunne stemme derfor. Jeg antager nemlig ganske vist, at det er vor Ret at bevilge Mandskabet, men det er ligesaa vist Kongens Ret at disponere over det bevilgede Mandskab. Derfor vi nu ikke have den Lillid til Regjeringen, at den vil benytte det bevilgede Mandskab paa den Maade, som vi kunde ønske det og ansee for rigtig, saa bevilge vi intet Mandskab; men vi kunne ikke bevilge Mandskab paa Betingelser. Bevilge vi Mandskab paa nogensomhelst Betingelse, saa indskrænke vi derved den Ret, som ifølge Grundloven tilkommer Kongen, og dertil have vi ingen Bemyndigelse. Da jeg nu troer, at det Forslag, som er fremlagt, allerede forsaavidt er feilagtigt, og jeg ikke veed, at der foreligger nogen tilstrækkelig Grund til at antage, at det nærværende Ministerium, eller noget enkelt Medlem deraf, vil benytte de Tropper, som vi bevilge, paa anden Maade, end som vi kunne ønske, saa er dette Grunden til, at jeg agter at stemme mod Comiteens Forslag.

Tscherning: Jeg vil først bemærke, at den Opfordring, som er gjort fra Ministeriet, at Udvalget skulde tage Forslaget tilbage, er det jo ikke muligt at imødekomme under denne Behandling, da intet enkelt Medlem af Udvalget kan tage nogen Beslutning derom; skal altsaa en saadan Opfordring skee Følge, saa maatte Forhandlingerne udsættes. Hvad den sidste ærede Taler har sagt, bringer mig til den meget simple Bemærkning, at, naar to Personer staae ligeover for hinanden, hvoraf den Eine har Ret til at nægte den Anden Noget, han beder ham om, saa er den simple Forhand-